

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik: konsorcijska družba „Edinost“ — Tisk: tiskarna „Edinost“, vpisane zadruge z en. cenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave: 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vnt. Osmrtnice, zalivalce, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vnt. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačilo se izključno upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 341.352.

Napadi Italijanov na doberdobsko planoto po srditih bojih vnovč krvavo zavrtnjeni.

Uspeh zveznih čet pri Sokalu in Hrubieszowu. — Izjalovljena ruska ofenziva ob Narewu. — Jugovzhodno Paltuska se nadaljujejo srditi boji.

Delni uspehi Francozov v Vogezih in Nemcev v Argonih. — Odbiti francoski napadi pri Souchezu in v Šampanji.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. julija 1915, popoldne.

Pod zaščito večerj zjutraj zapričetege streljanja artiljerije na debelo, so napadli Italijani vnovč doberdobsko planoto z ojačenimi silami. Naskok se je izjalovil ob še večjih izgubah, kakor prejšnji. Pod srditih bojih mož proti možu, so ostale naše čete tudi večerj, deveti dan bitke, v polni posesti stare bojne postojanke na robu planote.

Na ostalih delih primorske fronte, potem na koroškem in tirolskem mejnem ozemlju, se ni zgodilo ničesar bistvenega.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Napad italijanskih letalcev na Rivo.

INOMOST, 27. (Kor.) Potem, ko so se že prej dnevno pokazovali sovražni letalci v bližini Rive, so 23. t. m. ob pol 8. uri zvečer istočasno trije sovražni letalci napadli mesto, na katero so, kolikor se je dognalo, vrgli osem bomb, ki so pa vse padle na vrtove in na prazne prostore. Škoda je torej, ako izvajamo nekaj razcefranega sadnega drevja in nekaj razbitih šip, enaka nič. Nek delavec je bil na nekem našem projektilu, ko je padel na tla, lahko ranjen. Letala so bila živahno obstreljevana, vendar so ušla nepoškodovana.

Komunikacij Cadorne.

DUNAJ, 26. (Kor.) Iz vojne časnikarskega stana se poroča: Poročila sovražnih generalnih štabov:

Italija, 24. julija. — V Cadore je bila okupacija Toiane končana, pri čemer je bilo par slabih sovražnih napadov odbitih. Tudi proti naši postojanki na Monte Piamu in severno Misurino izvršeni napadi, so bili takoj odbiti.

V ozemlju Krna smo pridobili ob grebenu Luznici na prostoru.

Na fronti ob Soči je skušal sovražnik, ne oziraje se na njegove običajne nočne napade, ki so se vsi izjalovili, motiti naša utrjevalna dela v osvojenih postojankah. Večerj zjutraj je izvršil nasilen pohod proti desnemu krilu naših postojank na Krasu, a je bil ob težkih izgubah prisiljen k umaknitvi in je izgubil par tucatov mož na ujetnikih.

Iz nekega povelja, ki smo ga našli pri nekem padlem avstrijskem oficirju, je razvidno, da je imel dne 22. t. m., že v večerjšnjem uradnem poročilu omenjeni napad, ki smo ga pa odbili, značaj glavne akcije s trdnim namenom, potisniti levo krilo naših postojank nazaj. Napad so vodili general Boog, Schreiter in princ Schwarzenberg in sicer deloma z enotami, ki so jih porabljali že poprej proti nam, deloma pa s popolnoma sveže došliimi četami.

25. julija. — Dne 23. t. m. popoldne sta letala dva naša hidroplana nad Rivo, kjer sta vrgla z najboljšim učinkom 18 granat na polodvor. Sovražna artiljerija je obstreljevala naše letalce, ne da bi jima napravila kako škodo.

Na Koroškem so sovražne sile v noči na 25. t. m. napadle naše postojanke na sedlu Somigna, a so bile takoj odbite.

V ozemlju Krna je poizkušal sovražnik ustaviti našo ofenzivo s tremi trdovratnimi napadi na postojanke, ki smo jih osvojili na Lužniškem grebenu. Bil je pognan nazaj s težkimi izgubami.

Na kraški planoti napreduje naša akcija ugodno.

S soške fronte.

Dr. — z — en: Iz mojega dnevnika.

24. junija.

Ob Kresu. — Tu ni kresov in ni zvonov, le topovi grme. In kako govore! Na ki je danes tarča sovražniku, planejo vsak hip ogromne piramide dima v zrak, in nad njimi se belijo oblački šrapnelov. Ko se dim razkadi, vidimo ožgano grmičje, a že zopet tulijo granate svojo smrtonosno pesem. Kaj je pač z našimi vojaki tam gori? — se vprašujemo, in te nismo nam je pri srcu. Par dni potem sem dobil znanega mi častnika, ki je bil ta dan v tem peklu. Pravil mi je:

— Res, 24. t. m. je bil pa res hud dan. Zjutraj nič. Zgodaj smo že dobili kavo in veselo voščili vsem Janezom in Jericam med nami vse najboljše. Moštvo je pogoled v travo, prižgali so pipe in začeli peti tiste tihe, melanholične pesmi o Adrijani in skalah, ki gorijo v solcu. Željal sem srkal vase to mehko, koprečno melodijo, ki se ti, da sam ne veš kedar, prikrade v srce in te zavzame vsega. Tu nakrat hrumeč žvižg, in nato pok granate. Vse obmolknje.

— Krijte se, krijte! — zakličem mrzlično, a že si je vsak instinktivno polskal udoben in varen kotiček v kritjih. Jaz sem šel v svojo spodaj z deskami tlakano luknjo. Komaj vzamem daljnogled v roke, da bi opazoval učinek laških granat, že udari nova granata v visok kostanj, in ga vrže v lepem loku par korakov od mojega kritja.

— Oho, sedaj pa le glavo noter! si mislim in se stisnem k tlom.

Granate so padle vedno dalje od mojega kritja, zato sem se splazil k moštvu v jarkih. Kak prizor! Vsi zlekleni na tleh, vsi ležijo nepremični, zaviti v zemljo.

— Josjo! — pokličem četovodjo, — kako je?

Dvigne glavo:

— Dva ranjena. Sem že obvezal, gospod poročnik!

Grem v drugi jarek. Tu je hujše. Mlademu, močnemu fantu je predrla granata desne prsi in razpočila šele za njim. Bil je v hipu mrtev. Drugemu je kos granate odbil skoro popolnoma spodnjo čeljust. En mož je bil ranjen na roki, eden na kolenu. Ranjenec smo obvezali, mrtvega pa smo položili med grmovje in ga pokrili s svežimi vejami.

Sel sem nato med točo granat in šrapnelov zopet v svoje kritje, kjer sem bil zarit do polne, ki je svinčeni bel nekoliko ponehal. Sel sem zopet v jarek, pregledal sem škodo, dal par povelj, a med delom so Lahi zopet začeli sipati na nas svoje grenke bombe. Okoli nas so bruhale granate ogenj in dim, šrapneli so sulji stotine kroglic na tla, in moral sem skozi ta pekel v svoje kritje. Par previdnih orjaških skokov in bil sem tam.

A kje je kritje?

Deske leže tam okoli vse razklane, kos sukne moli iz razrahljane zemlje, kjer je bilo kritje, je velikanska luknja in na dnu kosci granate. Nazaj! Pet metrov pred mano pade granata in se ne razpoči.

— K jarkom! sem si sikal skozi stisnjene zobe. In skakal sem čez izvita debela, padal v dva metra globoke, od granat, izkopane jame, plezal ven in hitel ves oblit z znojem k jarkom. Tu sem se zaril. In okoli mene lazijo vojaki, oglušeni od satanske godbe in čakajo apatično vsega, čeprav tudi smrti.

Mignonne ni odgovorila. Opazovalec, ki bi jo bil opazoval natančneje, bi pa bil videl v njenem temnem pogledu in bridkem nasmehu pogubonosno misel. Julij je stopil medno in med vrata ter dejal: — Poslušajte me, ljubo dete!

Mignonne je obstala in ga pogledala.

— Karel je lopov, to je gotova stvar. Neglede na svoje upravičeno ogorčenje nad Karlom se je čudila Mignonne, da je mogel tako govoriti prijatelju o prijatelju.

— Karel je ničvrednež! — je ponovil Julij, in veste, kaj bi morala storiti sedaj vi?

— Ne, — je odgovorila uboga deklica. — Maščevati se morate!

— Maščujem naj se?

— Da!

— Kako?

— Da ga pozabite in vzljubite drugega.

Mignonne se je s studom obrnila od njega in hotela k vratom.

— Verjemite mi, — je nadaljeval Julij, — da je maščevanje največja slast!

In ni je bilo. Prišla je noč in vsi razen zjutraj ranjenih smo bili zdravi.

Lahi so vrgli na nas deset do dvanaest tisoč streliv. In uspeh? Fronta se ni premaknila ne za palec. In to imenujejo oni ofenzivo? Saj pravim, pojme mešajo, pojme mešajo.

Nasmehnil se je, stisnil mi roko in odšel. To so naši vojaki — junaki!

Naš domači pešpolk v boju z Lahi.

Krvavi boji na Krasu.

S kraške fronte smo prejeli od »dveh telefonistov« naslednji dopis:

Beroč dopise v listih z dne 17. t. m. o mariborskem domobranskem pešpolku, ne moremo zamolčati hvaležnosti naših vrlih bratov Slovencev—Primorcev, ki so se ljuto kakor levi bojevali za obrambo svoje lastne dežele, svojih lepih slovenskih primorskih tal neprenehoma od 30. do 10. t. m. Več nego pettisoč granat in šrapnelov je padlo na naše postojanke. Ob 6 zjutraj pa do 8 zvečer je grmel in pokalo, kakor da bi bil sodni dan. Mnogo krepkih mož je padlo z zavestjo, da branijo svoje lastno domovino, svoj lastni dom, svoje polje, svoje žene, svoje otroke in našega presvetlega cesarja.

V ljutih ruanjih z Italijani

je največ pretrpel v vsej diviziji naš domači polk in ti boji morajo ostati z lastnimi črkami zapisani v njegovi in naše domovine zgodovini, kajti junastva, ki so jih naši slovenski Primorci doprinašali tu, so vredna, da se jih spominjajo še naši pozni vnuki.

Zato pa vi vsi, ki ste ostali doma, ne mislite, da pridemo domov brez lovorjeverga venca.

tisti, ki pridejo, pridejo kot zmagovalci, tisti, ki se vrnejo, se vrnejo k vam, v svoje lepe domače slovenske kraje kot osvoboditelji naše ožje slovenske in naše skupne avstrijske domovine. Zato vam tudi kličemo: Na svidenje!

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 27. (Kor.) Uradno se objavlja: 27. julija 1915, popoldne.

Po zavzetju Sokala po naših četah, se je vršil jugovzhodno mesta boj za posest neke višine, ki je za vzdržanje prehodov čez Bug posebno važna. Večerj so naši hrabri polki zavzeli z naskokom to postojanko, ujeti pri tem 20 oficirjev in 3.000 mož in uplenili 5 strojnih pušk.

Boji severno Hrubieszowu napredujejo uspešno.

Sicer je položaj na severovzhodu neizpremenjen.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Pred Varšavo.

»Tagespost« objavlja sledeča vojaška razmotrivanja o položaju na ruskem bojišču:

Strategične klešče stiskajo vedno bolj. Armadi generalov Scholtza in Gallwitzja ste na fronti ob Narewu razširili predor in prekoračili reko tudi med Ostrolenko in Lomžo. Nemške sile, ki so udrele južno Ostrolenke, prodirajo proti Bugu nad izlivom Narewa. Trdnjavi Lomži je usojeno sedaj le še zelo omejeno življenje. Napad na najspodnejšo linijo ob Narewu, na Sierock-Zegreze in Nowogeorgijewsk, je že uveden. Rusko armadno vodstvo je privedlo v obrambo proti nemški invaziji, znatne sile. Protipritisk zaveznikov na Varšavo in Ivangorod, proti kateremu so Rusi

— Pustite me iz sobe, — je rekla Mignonne, — iti moram!

— Ne, srčce moje, ne pojdete!

— Kdo bi me mogel zadrževati?

— Jaz.

— Zakaj?

— Ker sem si vbil v glavo, da se morate maščevati nad Karlom in ker hočem biti sodeženec tega čina visoke justice!

Mignonne ni razumela te visokoleteče fraze, prav dobro pa je razumela izraz v obrazu mladega človeka, ki jo je prejel z roko okoli pasu.

Mignonne se je stresla groze. Tačoj se je spomnila onega strahovitega prizora v lasouškem gozdu in mislila je, da v Juliju vidi ogabno postavbo Petra Nicota.

Julij je opazil njeno grozo, pa se vendar še ni smatral poražen. Poizkušal jo je tesneje priviti k sebi, kajti mislil si je sam pri sebi, da je močnejši in da nima nikakor opraviti s čednostno žensko, ki bi se mu torej najbrž ne upirala dolgo. Toda zmotil se je prav pošteno.

— Pustite me iz sobe, — je rekla Mignonne, — iti moram!

— Ne, srčce moje, ne pojdete!

— Kdo bi me mogel zadrževati?

— Jaz.

— Zakaj?

— Ker sem si vbil v glavo, da se morate maščevati nad Karlom in ker hočem biti sodeženec tega čina visoke justice!

Mignonne ni razumela te visokoleteče fraze, prav dobro pa je razumela izraz v obrazu mladega človeka, ki jo je prejel z roko okoli pasu.

Mignonne se je stresla groze. Tačoj se je spomnila onega strahovitega prizora v lasouškem gozdu in mislila je, da v Juliju vidi ogabno postavbo Petra Nicota.

Julij je opazil njeno grozo, pa se vendar še ni smatral poražen. Poizkušal jo je tesneje priviti k sebi, kajti mislil si je sam pri sebi, da je močnejši in da nima nikakor opraviti s čednostno žensko, ki bi se mu torej najbrž ne upirala dolgo. Toda zmotil se je prav pošteno.

že spustili v boj svojo artiljerijo, sili sovražnika, da se poslužuje tudi na tej fronti znatnih sil.

Ofenziva zaveznikov med Vislo in vzhodno Buga, kjer je zbrana glavna sila ruske armade, napreduje polagoma, vendar pa z vidnim uspehom.

Rusko protiofenzivo v ozemlju linije Krylow—Sokal, je smatrali kot izjalovljeno. Naše hrabre čete so iztrgale sovražniku večerj zopet eno oporišče.

PETROGRAD, 25. (Cenz.) »Rječ« izjavlja, da Varšavi ne grozi nobena nevarnost; varšavski okraj da je zadostno utrjen, da ima dovolj zavarovanih prometnih cest in da ga brani hrabra ruska armada. Sovražni napad z juga proti liniji Lublin—Chohn in celo vzhodno v smeri na Kowel, ne bo izpremenil splošnega strategičnega položaja. Pričakovati je le dolgotrajne, težavne boje. Vsi naporji nasprotnika, da bi prodrl s severa proti Varšavi, ne bodo imeli nikakega uspeha. Tudi na levem bregu Visle ne grozi Varšavi nobena nevarnost, ker bojni pogoji onemogočujejo vsako ofenzivo. »Glavno mesto poljskega ozemlja« se bo branilo do skrajnosti. Evakuiranje Varšave je bilo izvršeno le »v svrhu redu«, da ne nastane morda kakšna panika. Do kake izpremembe v položaju Varšave ne pride, tudi če bi se sovražnik posrečilo priti čisto do trdnjave. (Ostanek tega tolažilnega prokovanja je bil zaplenjen.)

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. julija 1915:

Vzhodno bojišče.

Napad proti Mitavi smo odbili. Med Pozwolom, južno Mitave, in Njemnom, sledimo umikajočemu se nasprotniku.

Rusi so poskušali večerj, naše preko Narewa prispele čete, potisniti nazaj z večjim, enotno izvedenim napadom na liniji Goverowo (vzhodno Rožana) — Wyszkow — Serock (južno Pultuska). Ruska ofenziva se je popolnoma izjalovila. Ujeli smo 3319 mož in uplenili 13 strojnih pušk.

Vzhodno in jugovzhodno Rožana so prodre naše čete za vrženim sovražnikom.

Ob Bugu, jugovzhodno Pultuska, se vrše še trdovratni boji.

Pred trdnjavama Nowogeorgijevsk in Varšava nobene izpremembe.

Jugovzhodno bojišče.

Pred Ivangorodom ničesar novega.

Severno Hrubieszowu smo vrgli sovražnika iz več krajev in ujeli 3941 Rusov, med njimi 10 oficirjev.

V ostalem je položaj pri nemških četah generalfeldmaršala Mackensena neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. julija 1915.

Zapadno bojišče.

Slabi francoski napadi z ročnimi granatami severno Soucheza in razstrelitve v ozemlju Le Mesnila in v Šampanji, so bile brezuspešne.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. julija 1915.

Zapadno bojišče.

Slabi francoski napadi z ročnimi granatami severno Soucheza in razstrelitve v ozemlju Le Mesnila in v Šampanji, so bile brezuspešne.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 27. (Kor.) Veliki glavni stan, 27. julija 1915.

Zapadno bojišče.

Slabi francoski napadi z ročnimi granatami severno Soucheza in razstrelitve v ozemlju Le Mesnila in v Šampanji, so bile brezuspešne.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali, pri čemer je bilo rusko letalo 17 krat zadeto in se je moralo spustiti na zemljo.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj »Ilije Muromca« s tremi nemškimi letali.

PETROGRAD, 26. (Kor.) »Rječ« poroča o boju gigantskega ruskega letala »Ilije Muromca« s tremi nemškimi

Avstrijski ministrski svet.

DUNAJ, 27. (Kor.) Danes popoldne se je vršila večerna seja ministrskega sveta, ki so se je udeležili vsi ministri kabineta.

Občinske volitve na Reki.

BUDIMPEŠTA, 26. (Kor.) Občinske volitve na Reki so se končale z zmago uradne liste. Reška reprezentanca bo štela sedaj 12 ogrskih občinskih svetovlcev, slučaj, ki se po desetletja vladajoči italijansko-hrvatski smeri, se ni dogodil. Italijani imajo 44 mandatov.

Kaznjivost podražanja živil.

DUNAJ, 26. (Kor.) V zadnjih časih se je kmetskim prebivalstvu v časopisu in izven časopisa čisto priporočalo, da pri prodaji svojih izdelkov, da se izognejo zasledovanju radi navijanja cen, sploh ne zasledujejo nobene cene, temveč kupovalca vprašajo, koliko bi hotel plačati za blago, in da potem ne sklenejo kupčije, ako ponudena cena ne odgovarja pričakovanim. Tudi tako postopanje prodajalca, ki blaga ne proda prej, dokler se mu ne ponudi očitno pretirana cena, ki jo ima pred očmi, utemeljuje dejanski stan prestopka navijanja cen. In bilo je tudi že mnogo ljudi, ki so se pri prodaji tak obnašali, občutno kaznovanih ne samo z denarnimi globami, temveč tudi z zaporo. Toda tudi oni, ki na opisani način nagovarjajo k navijanju cen, se izpostavljajo nevarnosti, da jih zasleduje kazensko sodišče ter jih zlasti tedaj strogo kaznuje, ako razširjajo svoje nauke v širši krogih potom tiskovin, okrožnic ali potom govorov na zborovanjih. Zato se more vsakomur samo nujno odsvetovati, da daje nasvete take vrste, oziroma da se ravna po njih.

Eksplozija v mornariškem arzenalu v Sirakuzah.

MILAN, 26. (Kor.) »Secolo« poroča iz Sirakuz, da je kasemata mornariškega arzenala vsled neke eksplozije zletela v zrak, pri čemur je bilo ubitih dvajset arzenalskih delavcev.

Za naše hrabre branitelje!

II. izkaz darov za naše hrabre branitelje se je zaključil 21. t. m. Dne 22. julija se je oddajalo darove na južno bojišče. Po izkazu »Eduosti« se je darovalo od naše strani 5080 cigare, 100 smotek, 20 zavitkov tobaka za pipo, 2 zavitka (velika) tobaka za cigarete in 40 kron. — Ako pomislimo, da so na bojišču stotisoči vojakov, katerih večina je Slovanov, je naš obol le kaplja vode v morje. Nabrala pa se je od drugodrogde lepa vsota v denarju, katera je omogočala, da se je pripravilo 1300 zavitkov za posamezne vojake. V vsakem zavitku je bila ali srajca, ali par nogavic, ali spodnje hlače ter množica cigaret (okoli 60), potem zavitek smotek, zavitek tobaka za pipo, zavitek sladkorja, ali čokolade in biškotov ter kosček mila. Nekaterim se je pridela tudi pipa, dobilo se jih je 100, ali pa stekleničica (četrt litra) likerja ali vina, kolikor se je dobilo. Poleg pripravljanih zavitkov, ki so bili vsak lepo zaprt z lepilom, da je bilo nemogoče vzeti kaj ven, ali kaj brskati, ne da bi se strgalo, se je oddajalo 10 velikih lesenih zabojev s tobakom za pipo, smotkami in cigaretami, katere se razdeli na bojišču in sicer nepriistransko. Razume se, da bo kljub temu obdarovan le majhen del naših vrljih hrabrih junakov. Ker pa odbor gospa iz Gradca oddalje v kratkem (okoli 7. avgusta) tudi svoje prispevke, bodo darov deležni tudi drugi. — Oledalo se bo, da pridejo kolikor mogoče vsi na vrsto — eni prej, drugi pozneje. Vsi so vredni in zaslužijo v polni meri priznanja za hrabrost in poštenost. Iz Trsta se oddajajo tretji pošiljatev v drugi polovici avgusta in se v to svrhu vrši dalje nabiranje. Ni treba poudarjati, koliko trpe v teh ljutih, napornih, skoro nepretrganih bojih naše hrabre čete — vsakdo pač ve, da tvegaajo življenje vsako minuto, vsaka sekunda jim utegne odpreti prerani grob, daleč od ljubljenskih sivocev. Zato se odzovemo le v pili meri čutu hvalečnosti, ako jim to izkazemo po svoji moči s kakšnim darom. Kar oni storijo, kar oni trpe, je vse za nas, da zabranijo, da nas ne doleti usoda naših nesrečnih rojakov iz Soških dolin in planin ter iz zelenih rodovitnih Brd in naših sodežanov iz Furlanije, da ne bomo morali i mi zapustiti ljubih domov, varnih svojih zavetij ter begati kakor čeda ovac iz kraja v kraj, daleč v tuji svet, po naših domovih pa bi gospodovali in ropal naš stari sovražnik. Večna hvaležnost onim, in naj bodo katere koli narodnosti, ki nas varujejo te nesreče. Zato jim dokažimo po svoji moči svojo hvaležnost, dokažimo jim, da so naša srca, naše misli pri njih, v duhu jih spremljamo po vseh težavnih poteh, zato upamo, trepetamo zanje. Vsak, ki ni posebno ubog, lahko žrtvuje par kronic na mesec, da poplača našim hrabrim braniteljem veliki dolg. — Časi so res silno težavni, vsak je več ali manj prizadet in trpi, ali če primerjamo naše res težavne stališče s stališčem onih mučnikov, ki so noč in dan izpostavljeni sovražnemu ognju, besnosnim neurja in vsem groznim naprom, moramo pač priznati, da imamo v primeri žnjimi pravi paradiz. Zato ni vreden imena človek, kdor se skuša izogniti s praznim banalnim izgovorom majhnemu davku hvaležnosti v prid našim mučnikom. Z iskreno hvaležnostjo se sprejemajo darovi bodisi v cigaretah, smotkah, tobaku, denarju ali eventualno kakipijači. — Na suhih kraških planotah in na težavno pristopnem Krnskem pogorju silno trpe vsled žeje. Pitti morajo le gorko vodo, katero pripeljejo po bogve koliko

dneih iz doline. Kisla voda, pomešana z nekoliko vina je pravo zdravilo tam na onih vrhovih. Zato, kdor more, naj prispeva vino ali kako mineralno vodo. Vsled silne vročine trpi vojaštvo veliko na nogah, ker ni vode, da bi si lahko okopali in ohladili. Kar dobivajo vode, je le za pitno rabo in kuhinjo. Prosi se zato (s tem lahko mladostne vsak prispeva) za staro perilo, da se pripravijo nožne krpe, da jih lahko večkrat obnove. Dotične krpe tudi dobro služijo v slučaju kakšne rane, da si ranjenec lahko za silo obveže rano dotlej, da pride v zdravniško oskrbo. In to je v marsikaterem slučaju življenjskega pomena. Marsikateri naših junakov na drugih bojiščih bi si bil lahko rešil življenje, ali kakud (nogo ali roko), ako bi bil imel pri sebi kako obvezo ter si obvezal rano, vsaj za prvo silo, da ni izkrevavel. Stare rjuhe, stare spodnjice, stare blazine, prti, spodnje hlače, brisalke — vse je dobrodošlo. Iz vsakega takega starega perila se dobi dober, uporabljiv kos. Z njim bo ustreženo našim dragim, a v prvi vrsti ustrezno sebi, ako nas oni obvarujejo sovražnika. — Darovi naj se pošiljajo kakor doslej, v »Narodni dom«, gospe Biček-Razborkovi, ali pa, komur je bolj priročno, podpisani v »Kolonijo, nova openska cesta št. 126«. — Rojaki, bratje, lajšajmo vsi, kolikor je v naši moči, trpljenje naših bojevnikov. V nadi, da ne bo to glas vpljočega v puščavi, se iskreno zahvaljuje Antonija Slavikova.

Domache vesti.

Smrtna kosa. Preminula je včeraj Merica Visnjan, soproga c. kr. poštnega kontrolorja v Trstu, vneta, poživovalna in delavna. »Kolašica« od prvega začetka družstva, zanjimajoča se za vsak uspeh in napredek tržaških Slovencev. Bila je zvesta sodelovalka »Delavskega obrambnega društva« za proubo in obrambo na zemlji tržaški, verna hči svojega očeta, vztrajnega delavca na narodnem polju in zvesta soproga zavednega in vneta rodoljuba, ki si je izbral zvesto družico v zavedni narodni družini na obalih sinje Adrije, ki je prišel iz bele Ljubljane pospeševati narodno zavest in okrepiti Slovenije ob Adriji. — Zaljubljeni rodbini naše iskreno sožalje.

Izkaznice za živila. Razdelitev izkaznic za živila se je pričela. Dejstvo, da število, označeno na izkaznicah, ne odgovarja številu članov dotične družine je povzročilo kak dvom. Aprovizacijska komisija nam je pojasnila, da s številom, označenim na izkaznicah, ni označeno število članov dotične družine. To število določijo marveč kilograme koruzne moke, pristojne dotični družini po eden teden. Množina kilogramov je bila določena na podlagi ministrske naredbe in so bile številke tako zaokrožene. Ako bo mnogo moke na razpolago, določijo aprovizacijska komisija od časa do časa, da s množina, nakazana posameznim družinam po številu, označenem na dotični izkaznici za sedem dni, nakaze za šest ali pet dni.

Tudi druga živila se bodo najbrže razdeljevala in sicer v razmerju množine, ki bo na razpolago, in v ozirom na število, označeno na izkaznicah.

Iz Rojana nam pišejo: Večkrat smo že čitali v listih, da je moč pravice prepovedati nositi znake, ki so v čast eni ali drugi nam sovražnih držav izrečno pa potožarne laske zvezde itd. Glede na to prepoved vprašamo: Kaj pa rojanska cerkev, kjer mgoli na stropu vse polno na tisoče potožarnih zvezd, katere so se prikazale po prihodu župnika Jurizze? Koliko se je že o tem govorilo, in koliko se je o tem pisalo, koliko protestiralo, in kako so se naši nasprotniki veselili temu in kako jim je bilo dobro pri srcu, ko so videli, da so se v čisto slovenski cerkvi prikazale in zamrgolele potožarne zvezde. Kaj pa župljani? Obrnili so po večini hrbet cerkvi. Bilo bi v čast ne samo cerkvi in rojanskim župljanom, ampak vsemu, kar je našega in poštenega ljudstva, da bi moč pravice odstranila o, kar je nasprotno naši državi, na stroške onega, ki je dal stvar napraviti, in to so one potožarne zvezde nad oltarji rojanske cerkve!

Z južno - zapadne fronte. Že večkrat sem vam hotel pisati, ali nisem prišel do tega, ker sem bil neprestano v boju. Deset mesecev sem že pri tukajšnjem bataljonu. Doživeli smo tudi kar prijetnega, ali še mnogo več hudega, posebno miraza. Bili smo večinoma med gorovjem v snegu, tako, da se mi zdi, da me še sedaj noče zebejo. Pa tudi sedaj gledam lep hel sneg v zakotju med skalovjem. Tudi solnce ga ne odpravi popolnoma. Sicer se nam godi v postojavnem razmerju dobro: imamo dovolj jela, tobaka in cigaret. Pri bataljonu je 20 odstotkov Slovencev, drugi so Nemci, a izhajamo dobro žnjimi. Slovenci kar s slastjo čitamo slovenske časopise. Jako sem se razveselil, ko sem tu spoznal g. dra Rybafa. Sovražnik gotovo misli, da nas je že vse pobil, ali vsaj polovico. Moti se. Dobro smo zakopani, zdravi in dobro razpoloženi. Vabimo vedno sovražnika, da bi nam prišel pod cev. Ali noče, ker menda ve, kaj ga čaka. Tudi granat in šrapnelov se ne strahimo, kajti po vsakem strelu vidimo, kam pada tisti

italijanski — blagoslov. Skoro dolčas nam je, kadar ponehujemo s streljanjem, želimo namreč, da bi čimprej porabili svojo municijo s tako malim uspehom kakor doslej. V dveh mesecih, odkar nas sovražnik neprestano obstreljuje in izstreljuje tisoče in tisoče strelcev, smo izgubili le par mož in imeli par ranjencev. Pač pa uničujemo sovražni strelci ribe v jezeru, strašijo srne in divje koze po koroških hribih, da uboga žival ne po dnevi ne ponoči nima miru. Vsi verujemo v srečen izid vojne, ki zagotovi našemu narodu rodno grudo za vedno. Pošiljamo vam prične pozdrave z vzklikom: na srečno svidenje!

Soja družbe sv. Cirila in Metoda na Moravskem. Vsled evakuacije Pule in okraja je mnogo naših ljudi prišlo na Moravsko.

V Moravski, okoli Sv. tave, po vseh v okolici je nameščenih nekoliko stotin naših ljudi s Puljsčine. Nabralo se je tu kakih petdeset naših otrok, ki so se pred nekoliko meseci obiskovali družbine šole okoli Pule. Z njimi je tudi učitelj, dosedanj voditelj družbine šole v Svet Vičenti. Po prizadevanju tega učitelja in družbine vodstva, in s pomočjo in izredno naklonjenosti cerkvenih in mestnih oblasti v Svitanju se nam je posrečilo odpreti v tem nemškem mestu začasno družbino šolo. Otroci so nameščeni v velikem in naravnost sijajnem poslopju deške šole (Knaben - Bürgerschule). A nam se steza srce od čustva hvalečnosti do vseh onih, ki so nam omogočili odprtitev te naše šole v daljnji tujini — posebno pa tudi do našega naroda, ki tudi v teh težkih trenotkih ni pozabil in ni zapustil svoje stare istrske družbe. Hvala vsem!

Petdesetletnica Jelačičevega spomenika v Zagrebu. Koncem tega meseca bo petdeset let, ko so začeli na Jelačičevem trgu v Zagrebu s postavljanjem temelja za podnožje spomenika velikemu hrvatskemu banu Josipu baronu Jelačiću! Z ozirom na dogodke, v katerih je ban Jelačić igral toli znamenito vlogo za zgodovino naše monarhije, je ta obletnica letos še posebno pomembna.

Potemkinove vasi v avstrijskem Primorju. Praška »Union« priobčuje: Potemkin, ta prosluli milijenec ruske carice Katarine II., je, kakor znano, ob črti, ki si jo je hotela carica ogledati, primamila umetno napravljene vasi, da bi carica mislila, da je to cvetoča dežela. S takimi Potemkinovimi italijanskimi vasmi so Italijani od benečanske dobe umetno, s pačenjem prvotnih krajevnih imen, ali pa z izmišljanjem italijanskih krajevnih imen, opremili vso vzhodno obal Adrije do tja dolj v Jonsko in Egejsko morje, in so jih prenašali celo v Azijo in Afriko. S tem so v zadnji vojni proti Turčiji in med balkansko vojno postavili ali celo uveljavili zahteve, s katerimi nima narodnost, — ki jo je Caovour pritegnil v opravičevanje svojih, ne vsikdar čednih odredb — absolutno nič opraviti. Tudi nasledniki Cavourja so, kakor znano; načelo, da namen posvečuje sredstvo, izrabili do ekstese in od izbruhavojne sem varajo italijansko ljudstvo s potemkinskimi krajevnimi imeni ter pretvarjajo uspehe italijanske »osvobodjevalne« armade v — zmage. Tudi časopise izvršuje tu — najnemogočnejše stvari. Posebno rimska »Gazetta del Popolo« skuša svojemu popolu resnične razmere pretvarjati v smeri, kakor da prebivalstvo kar nestrno čaka na osvoboditev po »deželi-materi«. Gorica in Trst da sta povsem italijanska in Italijani da bodo sprejeti tam z navdušenjem. Tudi Istra da je — razun par slovanskih osredkov — popolnoma italijanska. To da velja tudi za Pulo, izvemši priseljene Nemce. Na Reko da se je še le v zadnji čas priselilo nekaj Hrvatov. Glasom ljudskega štetja 1910 pa tvorijo obe slovanski plemeni — Hrvatje in Slovenci — v Primorju večino. Nasproti trditvi »Gazette« — da je namreč v Primorju in izlasti v Trstu italijanska narodnost zatratna, stoji znano dejstvo, da za italijansko manjšino obstoi osem srednjih šol, za slovansko večino pa le tri! Dočim se na drugih, gori opisanih ozemljih z italijansko potemkinado pokrivajo k večjemu maloštevilne kolonije, so tu skozi stoletja primamljali pravcato Italijo. Nadaljnji izvajanj — to, kar bi nas še posebno zanimalo — cenzura ni dopustila. Tako si mora čitatelj že sam pomagati, s svojo domišljijo. Saj je pa ni treba ravno dosti onemu, ki pozna razmere, minolost teh dežel in pa ljudi, ki so v teh pokrajinah svobodno in neovirano delali lepo in grdo vreme. Saj poznamo činitelje in ozirom, po katerih se je uravnalo javno življenje na naši obali Adrije! V tej smeri so se gotovo gibala izvajanja v »Unionki«.

Pozor! Ker se čuje, da je po okolici razširjeno mnenje, da v Trstu ni več dobiti

živil, opozarjamo, da temu ni tako, da se tu še dobiva raznih živil: sladkorja, kave, slanine itd. Zaželeno informacije se dobivajo v gostilni št. 5, ulica Coroneo.

Nasoljeno meso. Občina je zadrugi mesarjev zopet dala na razpolago količino nasoljenega mesa, ki se bo prodajalo, danes, v sredo, 28. t. m., v raznih mesnicah po mestu in sicer po K 2-88 kilogram.

Ženska podružnica CMD v Trstu ima svojo redno sejo, 29. t. m. (zadnji četrtek) ob 5 1/2 na CM soli na Acquedottu.

Dekliški CM. šoli na Acquedottu je podarila g. a. ing. I. Mohorčičeva izredno lepo in bogato zbirko prirodozlovnih učil, za kar ji izreka najiskrenejšo zahvalo

Solsko vodstvo.

Pozdravi. Prejeli smo: Po dolgem blednju po slovenskem Stajerju smo dospeli v belo Ljubljano, uvrščeni v zbirališče (pisarniški oddelek) vojna pošta št. 81. Zidarč Josip, Sv. Ivan Vrdela; Martelanc Angel, Sv. Ivan Vrdela; Zgubini Ivan, Barkovlje; Marinschek Franc, Trst; Zupanc Martin, Trst; Vouk Valentin, Trst; Sepič Ivo, učitelj, Volosko; Baša Ernest, obč. uradnik, Volosko; Flego Anton, pravnik, Buzet; Šušmelj Josip, učitelj, Ravna; Mozeč Martin, Renče; Lepušček Josip, bančni uradnik, Gorica; Vončina Ferdo, agronom, Idrija; Brišček Ivo, Prosek. Pošiljamo vsem znancem in prijateljem srčne pozdrave.

Velik požar v Ribnici. V petek je nastal v Ribnici velik požar. Zgorelo je do tal 52 večjih objektov in sicer 23 hiš, 11 hlevov, 12 skednjev, velika grajska pristava, 4 obrtne delavnice. Poleg tega še mnogo manjših gospodarskih poslopj, drvarnic, svinjakov itd. Hud udarec za trg je tudi, da je pogorela moderna elektrarna Jakoba Orazma in je Ribnica sedaj navezana na petrolejke. Trideset družin je brez strehe. Najhuje pa je to, da so zgoreli skoro vsi letošnji pridelki. Sama grajsčina je imela v svoji pristavi 110 voz sena, vse žito še v klasju. Posebna žalostna usoda je zadelala nekaj goriških beguncv. Pred malo tedni so morali zapustiti svoja domovja pred sovražnikom, sedaj pa jih je pregнал požar iz mirnega zavetišča. Begunci so bili večinoma kmetje iz Volč pri Tolminu. Beda je velika. Ubogi ljudje! Kakor da ni dovolj bremen, ki jih nalaga vojna, je prešla nanje še ta nesreča.

Konj, ki bi rad bil pes. Videč, da ni noben pes včeraj še nikogar ugriznil, je popoldne ob polipetih nek konj ugriznil v mezinec desne roke 27 letnega kočijaža Müllerja, stanujočega v Roculu št. 1573. Müller je moral na zdravniško postajo, da mu je tam službojuči zdravnik izžgal rano in obvezal prst.

Ponesrečil je v službi 41 letni finančni stražnik Ivan Žerjal, ki stanuje na Vrdeli št. 1823. Padel je namreč in se hude opraskal po desnem nosu, vsled česar je moral na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik nos izlečil in povil.

Kdo ve kaj?

»Poizvedovalni urad za begunce« v Trstu, ulica Boschetto 32, vrata 23, daje med uradnimi urami od 8 do 11 dop. in 4 do 5 pop. naslove sledečih beguncv:

Iz Rojana: Okroglić Ana 34 let, s sinom Josipom.
Iz Tolmina: Sturm Tomaž 74 let, Sturm Jožefa 39 let, Sturm Ivan 8 leta.
Iz Brestovice: Černič Josip 61 let, Černič Lucija 57 let, Černič Alojzija 17 let.
Iz Gorice: Figel Marija 47 let, Figel Alojzija 19 let, Kobal Amalija 39 let, Kobal Andrej 9 let.
Iz Solerona: Farmazarić Franc 40 let.
Iz Doba: Lavrenčič Josip 89 let, Lavrenčič Katarina 75 let, Lavrenčič Marija 18 let, Lavrenčič Evgenija 18 let, Lavrenčič Josip 12 let, Lavrenčič Emil 9 let, Lavrenčič Marija 7 let, Lavrenčič Josip 79 let, Lavrenčič Rozalija 33 let, Lavrenčič Marija 12 let, Lavrenčič Josip 8 let, Lavrenčič Evgenija 5 let, Lavrenčič Ema 2 let.
Iz Doka: Konjedić Ivan 70 let, Konjedić Terezija 58 let, Konjedić Marija 25 let, Konjedić Alojzij 16 let, Konjedić Josip 6 let, Konjedić Ciril 5 let, Konjedić Rozina 4 let, Konjedić Marija 3 let, Konjedić Feliko 1 let, Konjedić Ursula 6 let, Kriznič Katarina 39 let, Kriznič Josip 13 let, Kriznič Izidor 9 let, Kriznič Pavlina 7 let, Gasparini Elvira 39 let, Gasparini Marija 3 let, Gasparini Rudolf 6 mesece, Valentić Cecilija 54 let, Valentić Tereza 23 let, Valentić Jožefa 18 let, Valentić Marija 12 let, Konjedić Rozala 22 let, Konjedić Josip 3 let, Hudorovič (8 oseb).

Darovi.

Ces. komisar je sprejel naslednje darove: Vit. Mihael pl. Galatti in g. a. Julija pl. Galatti v počastitev spomina grofice Onorine

Sordina K 50 za vdove in sirote padlih v vojni.

Za sanitetnega vojaka, ki se je posebno izkazal v reševanju ranjencev, dr. Eržen Morpurgo in soproga K 30.

Za okrepčevalnico v Stanjelu-Kobdilu Ivan Capun K 6, občinski stražnik Albin Mazzuchin K 3, vit. Ludovik Pollak K 30 (v spomin grofice Onorine Sordina).

Za brezposelne delavce mestne elektrarne tedenski prispevek K 2320; nabrano po »Lavoratoru« K 50.

Nabrano po »Lavoratoru« K 30 za potrebne rodbine vpoklicancev.

X. seznam na namestništvo došlih darov na korist okrepčevališča za ranjence v Kobdilu-Stanjelu. Zbirka vladnega komisarja tržaškega K 670, ravnatelj Kreditnega zavoda v Pragi Adolf Engländer K 250, Edmund Randegger K 30, rodbina Machne K 100, namestništevni podpredsednik Louls Fabiani in gospa K 50, dr. Auspitzer, namestnik generalnega ravnatelja Lloyd K 25, I. Tomičich, ravnatelj Lloyd K 20, R. Kathrein, glavni tajnik K 10, C. Mosettig, oddelni predstojnik K 10, D. Perucic, oddelni predstojnik K 10, H. Gärtner, oddelni predstojnik K 10, V. Sillichi, oddelni predstojnik K 10, E. Pollitzer, oddelni predstojnik K 10, E. Fuchs, oddelni predstojnik K 10, C. Ritter Scarpa, nadzornik K 5, O. Radoslovich, pisarniški ravnatelj K 5, I. Mossauer, pisarniški ravnatelj K 5, E. Leitner, oddelni predstojnik K 5, Dr. Bojanovich tajnik K 5, R. Lehner tajnik K 5, A. Benedetti šef pisarne K 5, O. Altschul šef pisarne K 5, L. Tomičich blagajnik K 5, C. Müller uradnik K 3, E. von Paska oddelni predstojnik K 5, O. Bachrach K 10, V. Colledani K 10, Skupaj K 1288. Dosedaj izkazanih K 5440. Skupno K 6728.

Okrepčevališče Kobdil Stanjel je prejelo direktno od barona Ralija K 100 in od g. e. Aglaie Manussi K 100.

Cene raznih živil v Trstu. (Dne 27. julija 1915.)

Moka (pšenica, mešana z rženo)	K 2— kg
Moka (za kuhinjsko rabo)	K 90 kg
Sladkor	K 1— kg
Meso (govorje) sprednji deli	K 3.68, 4.08 kg
zadnji	K 4.32, 4.72 kg
Meso telečje	K 8— kg
Meso kostrunovo	K 2.40 do 2.40 kg
Slanina (soljena)	K 4.40 do 5.40 kg
Gajlat, kuhana	K 12— kg
Malo sirovo	K 6— kg
Kokoši	K 7— do 8.50 ena
Pilanci	K 8— do 4— eden
Polenovca suha	K 2.20, 2.40 kg
natučena	K 1.28 kg
Fizol	K 1.44 1.50, 1.60 kg
Bob	K 1.80 kg
Ječmen	K 2.60
Fizol (strojni) vinarjev	28 kg
Grah	64, 72 kg
Krompir	20, 24, 32, 40 kg
Paradižniki	36 do 40 kg
Radič	4 do 6 merica
Salata	8, 10 glav
Cesen	8, 12 glav
Cebula	K 1.12, 1.29 kg
Jajca	18 do 20 komad
Huče	5, 8 komad
Pesa	4 do 6 komad
Malinčane	8, 10 komad
Emare	6 do 12 komad
Koleraba	4 do 5 komad
Mleko	56, 60 liter
Olja (najceneje)	K 2.56 liter

Umetni zobje

z in brez čeljusti, zlate krone in obrohi
VILJEM TUSCHER
konces. zobotehnik
TRST, ul. Caserma št. 13, II. n.
Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

Velika prodaja

špeha, ogrskega salama, nizozemskega sira po nizki ceni
v ul. Scorcola 492 - nasproti
Ralli, NOS GIUSEPPE.

Podpisane rodbine naznanjajo globoko užalostene nenadomestljivo izgubo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po dolgi in mučni bolezni v Gospodu preminula njih ljubljena mati, tačca, oziroma stara mati gospi

Marija vdova Suban

Pogreb blage pokojnice se bo vršil danes v sredo 28. t. m. ob 5 uri popoldne iz hiše žalosti št. 493 Sv. Ivan Spodnji (Vrdela) (dvorišče Fedrigovec).

TRST, dne 23. julija 1915.

Rodbine: Suban, Karis, Skerj, Klun, Širca, Tomažič, Šnc.

Novo Pogrebno podjetje, Trst-Corso 47.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSOJILA DAJE
za vknjižbo 5 1/2 %
na menice po 6 %
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru
ESKOMPTNA TRGOVSKA MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po 4 1/4 %
Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Račun dveh letnih obrestov. — Vloge se lahko po eno kruno. — ODDAJA
BORBE NASRILNIKE (HRANILNE, PUŠICE).

registrirana zadruga z omejenim poročvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST
(v lastni palači) vhod po glavnih stopnicah.

Poslovno-branilnični račun 16.004. — TELEFON št. 962
ima varnostno celico (safe deposit) za shranjevanje vrednostnih listov, dokumentov in raznih drugih vrednot, **popolnoma varno** proti vlamu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter jo oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.
STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.
Uredni ure: od 9 do 12 dopold. in od 3 do 5 popold. Izpolnjeje vsa vsa delovna ob uradnih urah